

[PULMACEK *sb m*

W przykładach z LustrRus zapis pół- traktujemy jako puł-, zgodnie z informacją wydawców (cf Przedmowa [w:] LustrRus I, s. XXXVII).

a prawdopodobnie jasne (tak Cn oraz w maca); e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg A pułmacek. ◇ D a. L pułmacku [cum praep „po”]. ◇ pl A pułmacki.

Sł stp brak, Cn: półmacek s.v. kłoda statek, Linde XVII w. (z Cn): półmacek.

Jednostka miary rzeczy sypkich wynosząca połowę macy, tj. prawdopodobnie # korca [czego]: z każdego przychodzi czynszu dorocznego po gr 50, chmielu po 3 półmacki valoris gr 30 LustrRus I 242; Tamże kmiecie dają stacyjej na przyjazd pana starościn do [określonej miejscowości] jałowicę 1, owsa po półmacku, kur po 1. LustrRus I 259; Przed prawem stanąwszy Fiedor Lewkowski zeznał, że puszczł Jaczkowi Dziule wypusth: [...] owsa pul kłody, tatarki maczę, grochu pulmaczek KsięgaSądWary 1598 nr 314.

MFr